

Kulturministeriet på glatis

Når Kulturministeriet forbyder religiøs forkyndelse i lokalradioer, begrænser de ytringsfriheden og svækker demokratiet.

Af Mogens Videbæk, Den Kristne Producent Komité (DKPK)

Ytringsfrihed er en grundlæggende frihedsværdi i det danske samfund. Men denne frihed står nu i fare for at lide et alvorligt knæk.

I Kulturministeriets bekendtgørelse om ikkekommerciel lokalradiovirksomhed står, at mindst en tredjedel af sendetiden skal være taleradio om eller med lokale personer og handle om lokale forhold eller lokalt perspektiv på nationale forhold (paragraf 11, stk. 4).

Så langt, så godt.

Men så skriver Kulturministeriet i et kommenteret høringsnotat, ”at kravet om lokalt indhold medfører, at rent interessebestemt programindhold, for f. eks. religiøs forkyndelse, ikke kan udsendes” (side 13).

Her er Kulturministeriet på glatis.

Det er betænkeligt, at de dels lægger en tolkning ned over lovtekst, som ikke umiddelbart fremgår af teksten, dels at det er i direkte modstrid med lokalt indhold, at programindholdet ikke må være ”rent interessebaseret”, og dels at det begrænser ytringsfriheden, at netop religiøs forkyndelse ikke må sendes i ikkekommercielle lokalradioer.

Af den øvrige bekendtgørelse fremgår det, at man frygter programvirksomhed, der tilskynder til had og terrorisme. Forståeligt nok. Men er det derfor, man lægger en tolkning ned over bekendtgørelsen, der forbyder al religiøs forkyndelse? Og er det rimeligt, at dette forbud stopper kristen forkyndelse om tilgivelse, næstekærlighed og håb for fremtiden?

Især i Købehavnsområdet sendes stadig flere religiøse arabisksprogede programmer, hvor imamer prædiker og kalder til bøn. Hvis det er disse lokalradioer, Kulturministeriet vil til livs, kan man blot kræve, at al lokal taleradio skal være på dansk. Det har også den fordel, at alle kan følge med i, hvad der bliver sagt i radioen. Men det er ikke rimeligt, at lukke ned for al religiøs forkyndelse i lokalradioer, og dermed køre en grønthøster hen over alle kristne lokalradioer.

Desuden: Når programindholdet heller ikke må være ”rent interessebaseret”, udelukkes en masse andre ildsjæle fra at lave lytteværdigt indhold til lokalradioerne. De haveinteresserede, de bilinteresserede, strikkeklubberne, ornitologerne og andre glade amatører kan med de nye bestemmelser ikke selv lave radio om deres interesser. Dermed kommer Kulturministeriets kommentar til bekendtgørelsen til at modvirke hele intentionen med at oprette lokalradioer.

Til lokale interessegrupper hører også de religiøst interesserede. For at få sendetilladelse, skal der være et reelt publikum. Det krav må siges at være opfyldt, idet 77,8 procent af danskerne er medlemmer af Den Danske Folkekirke. Det er over 4,4 millioner medlemmer. Hertil kommer Den katolske Kirke, frikirkerne og alle de øvrige trossamfund. Har majoriteten af religiøst interesserede ikke ret til at give og modtage opbyggelig forkyndelse? Og er det ikke netop den opbyggelige forkyndelse, der skaber de værdier, vi bygger vores kultur på?

Vi skal huske, at det danske demokrati bl.a. trækker på værdierne fra en tusindårig kristen historie. Når vi lever i en kultur med basale menneskerettigheder og lighed mellem kønnene, skyldes det bl.a. den kristne forkyndelse ud fra teksterne i Det Nye Testamente. At ligefrem forbyde religiøs forkyndelse er at save den gren over, vi selv sidder på.

Demokratiet hviler på et myndigt folk. Lytterne kan tænke selv, tolke budskaber og sortere i synspunkter. Derfor kan vi roligt have ytringsfrihed.

Men når Kulturministeriet agerer formynderisk og forbyder al religiøs forkyndelse, begrænser de ytringsfriheden. Ytringsfrihed er nemlig åndsfrihed, og under åndsfriheden hører tanke-, tale-, trykke- og religionsfrihed. Vi har altså i Danmark ret til at tale og publicere vore tanker – også når disse tanker handler om religion.

Danmarks Radio formidler gudstjenester og andagter. Hvorfor skulle det ikke også kunne ske gennem lokalradioer?

Vores opfordring fra DKPK er derfor, at Kulturministeriet sletter den omtalte passus fra det kommenterede høringsnotat og lader selve bekendtgørelsen stå for sig selv, og evt. tilføje at al tale skal være på dansk.

I bekendtgørelsen står eksplicit, at det er tilskyndelse til had og terrorisme, der er forbudt. Der er ikke noget forbud mod religiøs forkyndelse generelt.

Og sådan bør det være i et frit, demokratisk samfund.

Mogens Videbæk

